

گفت و گو
با محمد لقمانیان،
عروسک گردان،
بازیگر و
کارگردان

نمایش عروسکی باید جدی گرفته شود

کلاس ها شرکت کنند تا با دنیای عروسکی آشنا شوند. لقمانیان تأکید کرد: حتی تهیه کننده ها و تولیدکنندگان برنامه های تلویزیونی و پلتفرمی باید آدم هایشان را بفراستند تا این دنیا را بشناسند. خود تولیدکنندگان باید بگویند این چه دنیایی است و به ما هم یاد بدهید تا بتوانیم از آن در تولیداتمان استفاده کنیم.

لقمانیان درباره وضعیت پروژه «لقمه» گفت: «لقمه» فعلاً بازنشسته شده و به دلایلی فکر می کنم آن سبک کاری مربوط به همان دوره بود. احساس کردم ادامه دادن آن، چیز زیادی به هنر خودم اضافه نمی کند.

او درباره عروسک «بی چشم و رو» نیز توضیح داد: بی چشم و رو در نوبت این است که یک روز دوباره جان بگیرد. اوایل بعد از اجرای کارمان در کارناوال، با وحید آقاپور، آقای جوان و آقای شریفی که تهیه کننده بودند، صحبت کردیم. آقای شریفی گفتند یک اسپانسر پیدا شده که می خواهد سریال بی چشم و رو ساخته شود ما خیلی خوشحال شدیم و حتی سیناپس و طرح آن را هم نوشتیم، اما متأسفانه شرایط جنگی اجازه نداد این پروژه را پیش ببریم. هنوز منتظریم اتفاق خوبی برایش بیفتد.

این هنرمند در پایان درباره برنامه های خود برای ادامه فعالیت در حوزه عروسکی گفت: در دوران جنگ مشغول جمع کردن و میکس کردن ایده های عروسکی بودم تا اگر شرایط آرام تر شد، آنها را ارائه کنم و بتوانیم کار عروسکی انجام دهیم.

لقمانیان با انتقاد از بی توجهی به تولیدات نمایش عروسکی خاطرنشان کرد: هیچ کس برای عروسک تره خرد نمی کند؛ حتی خود تلویزیون و پلتفرم ها. خیلی دوست داشتم کار عروسکی جدی تر گرفته شود. طرح ها را این طرف و آن طرف بردیم، اما متأسفانه فقط پول برای سلب ریتی ها و آدم هایی وجود دارد که قبلاً امتحانشان را پس داده اند و می خواهند دوباره با آنها چیزی بفروشند.

او در پایان گفت: «هیچ کس به یک کارگردان عروسکی، ایده پرداز عروسکی یا تهیه کننده عروسکی اعتماد نمی کند و به آنها بها نمی دهد که بتوانند یک کار عروسکی تولید کنند. نمی دانم چرا، اما به نظرم باید بعد از این، نگاه دیگری به این قضیه داشته باشیم.

عروسک ها سال هاست در فرهنگ و هنر ایران حضوری پررنگ دارند، اما هنوز جایگاه واقعی خود را در میان دیگر گونه های نمایشی پیدا نکرده اند؛ هنری که می تواند مخاطب کودک و بزرگسال را همزمان با خود همراه کند و حتی به یکی از ابزارهای معرفی فرهنگ ایرانی در جهان تبدیل شود. محمد لقمانیان، عروسک گردان، بازیگر و کارگردان، در گفت و گو با صبا از موانعی گفت که باعث شده نمایش عروسکی آن طور که باید جدی گرفته نشود و هنرمندان این حوزه برای تولید و ادامه مسیر با دشواری های بسیاری روبه رو باشند.

ناصر ارباب
گفت و گو

ما هم می توانیم خلاق باشیم و از جشنواره عروسکی و جشنواره های آیینی و سنتی به این قدرت برسیم.

این عروسک گردان درباره ریشه مشکلات این حوزه نیز گفت: نمی توانم فقط بگویم سالن ها کوچک هستند یا هنرمندان کم کارند. این ها حرف های کلیشه ای است. باید ریشه مسئله را بررسی کنیم. هنرمندی که پول ندارد کار کند، دنبال چه کاری برود؟ چه دل و دماغی برای تولید اثر دارد؟ وقتی مسئولان این حوزه را جدی نمی گیرند و اساساً تعریف مشخصی برای آن وجود ندارد، طبیعی است که تولید هم دشوار شود.

محمد لقمانیان درباره نگاه جامعه به نمایش عروسکی و ارتباط آن با نسل جدید نیز بیان کرد: ما یک فرهنگ اشتباه داریم؛ همین که اسم نمایش عروسکی می آید، همه فکر می کنند این هنر مخصوص بچه هاست. این هم بخشی از همان دست کم گرفتن نمایش عروسکی است.

او با اشاره به تجربه «جناب خان» ادامه داد: ما فقط یک جناب خان داشتیم که برای تمام مردم حرف می زد و همه، از کودک تا بزرگسال، پای صحبتش می نشستند. ما باید از این جنس عروسک ها بیشتر تولید کنیم. در سینما تقریباً هیچ نمونه ی دیگری نداریم. یک اثر عروسکی باید آن قدر شناخته و محبوب شود که بعد بتوانند فیلم سینمایی اش را بسازند؛ اتفاقی که زمانی برای کلاه قرمزی افتاد، اما متأسفانه دیگر ادامه پیدا نکرد.

این هنرمند درباره وضعیت مخاطبان نمایش عروسکی نیز به صبا گفت: «در حال حاضر مخاطبان این حوزه بیشتر دانشجویان و مربی هایی هستند که می خواهند برای کودکان نمایش اجرا کنند یا به آنها آموزش بدهند. در حالی که خیلی از آدم ها باید بیایند و در این

لقمانیان درباره معضلات نمایش عروسکی گفت: بیشتر مشکلات این حوزه به متخصص نبودن مسئولان، جدی نگرفتن و نادیده گرفتن نمایش عروسکی برمی گردد. البته این فقط مشکل نمایش عروسکی نیست و به نظرم معضل هنر در ایران است.

او با تأکید بر اینکه برای توسعه هنر نمایش عروسکی باید نگاه جدی تری از سمت مسئولین به این حوزه وجود داشته باشد، ادامه داد: حوزه فرهنگ و هنر متولی دارد و تا زمانی که این متولیان آن را جدی نگیرند، اتفاق خاصی هم برایش نمی افتد. چه نمایش عروسکی و چه تئاتر، باید آن قدر جدی گرفته شوند که جوان ها و دانشجوی ها وارد این حوزه شوند، مردم با آن آشنا شوند و آثار در سراسر ایران دیده شوند.

این هنرمند با اشاره به ظرفیت بالای هنر و فرهنگ برای معرفی نمایش عروسکی ایران در جهان، اظهار کرد: ما سلاح های خیلی بهتری هم داریم؛ مثل هنر و فرهنگ. می توانیم هنر و فرهنگمان را مثل یک بمب در دنیا منفجر کنیم، بدون اینکه کسی آسیب ببیند. همه می گویند به به و چه چه و می گویند ایران چه هنر و فرهنگی دارد. لقمانیان جشنواره نمایش عروسکی را نیز دارای ظرفیت بین المللی دانست و گفت: جشنواره عروسکی باید به جایی برسد که تمام دنیا آرزو داشته باشند در آن شرکت کنند. تصور کنید جشنواره را طوری برگزار کنیم که هنرمندان سراسر دنیا برای حضور در آن صف بکشند. آن وقت این خودش یک خبر و یک اتفاق فرهنگی است.

او با اشاره به جشنواره کن افزود: مثل جشنواره کن که فیلمسازان سراسر دنیا دوست دارند فیلمشان در آنجا نمایش داده شود. درست است که بعضی کشورها قدرت و امکانات بیشتری دارند، اما

هم اکنون در
سینماهای
سراسر کشور

TAK E D E R M I
تاکسیدرمی

مجید صالحی
حسن معجونی
هادی کاظمی
بیژن بنفشه خواه
هدیه حسینی نژاد
چواد خواجوی
آتوسا کلاتری
و علیرضا مسعودی
با حضور آناهیتا درگاهی

کارگردان محمد پایدار تهیه کننده محمد جواد موحد